

Izopačena spirala obitelji i siromaštva

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Ovih smo srijeda razmišljali o obitelji i tu temu nastavljamo, razmišljat ćemo o obitelji. Od danas pa nadalje ćemo u našim katehezama razmišljati i promatrati ranjivosti s kojima se suočava obitelj, u uvjetima života koji je stavljaju na kušnju. Obitelj ima mnoge probleme koje je stavljaju na kušnju.

Jedna od tih kušnji je siromaštvo. Mislimo na mnoge obitelji koji žive na periferijama velegradova, ali također u ruralnim područjima... Kolika bijeda, kolika degradacija! U nekim krajevima to stanje dodatno pogoršavaju ratovi. Rat je uvijek nešto strašno. Usto, posebno pogađa civilno stanovništvo i obitelji. Rat je zaista "majka svih siromaštava", rat osiromašuje obitelj i ubija živote, duše i oduzima čovjeku ono što mu je najsvetije i najdraže. Usprkos svemu tome, postoje mnoge siromašne obitelji koje nastoje živjeti dostojanstveno u svakodnevnom životu, uzdajući se često u Božji blagoslov. Ta lekcija, međutim, ne smije opravdati našu ravnodušnost, već mora još više povećati naš stid zbog postojanja tolikog siromaštva! Gotovo je čudo što se, i u siromaštvu, obitelj nastavlja formirati, pa čak i sačuvati – kako može – posebnu humanost svojih veza. To ljuti i smeta one tvorce planova o blagostanju, koji smatraju osjećaje, rađanje, obiteljske veze sporednom varijablom kvalitete života. Oni ništa ne razumiju. Trebali bismo se, naprotiv, svi pokloniti tim obiteljima, jer su one prave škole čovjekoljublja koje spašava društvo od barbarstva.

Što nam ostaje ako popustimo pred ucjenama moći i bogatstva, nasilja i novca, i odrekemo se ljubavi koju pruža obitelj? Do nove građanske etike doći će tek kada odgovorni za javni život izvrše preustroj društvene veze počevši od borbe protiv izopačene spirale obitelji i siromaštva, koja nas vodi u propast.

Današnja se ekonomija često specijalizirala u uživanju individualnog blagostanja, ali naveliko prakticira iskorištavanje obiteljskih veza. To je teško proturječje! Neizmjerni rad što ga čine obitelji ne izražava se, naravno, u bilancama! Naime, ekonomija i politika škrtare u davanju priznanja u tome pogledu. Pa ipak, nutarnja izgradnja osobe i kolanje dubokih osjećaja u društvu imaju upravo ondje svoj stožer. Ako se to ukloni, sve se ruši.

Nije posrijedi samo pitanje hrane. Govorimo o poslu, govorimo o obrazovanju, govorimo o zdravstvu. Važno je to dobro shvatiti. Ostajemo uvijek veoma ganuti kada vidimo slike gladne i bolesne djece koje dolaze iz mnogih dijelova svijeta. Istodobno, ostajemo duboko dirnuti također ozarenim pogledom mnoge djece, lišene svega, koja idu u derutne škole, kada s ponosom pokazuju svoju olovku i bilježnicu. I s koliko samo ljubavi gledaju svoga učitelja i učiteljicu! Djeca zaista znaju da čovjek ne živi samo o kruhu! I obiteljska ljubav; kada zavlada bijeda djeca trpe, jer ona žele ljubav, obiteljske veze.

Mi kršćani bismo trebali biti sve bliži obiteljima koje siromaštvo stavlja na kušnju. Ali razmislite, svi vi poznajete nekoga: nezaposleni otac, nezaposlena majka... i obitelj pati, veze slabe. To je ružno. Zapravo, društvena bijeda pogađa obitelj i katkad je

razara. Nezaposlenost ili gubitak posla, ili nesigurnost radnoga mjesta, snažno utječu na obiteljski život, stavljajući na tešku kušnju odnose. Životni uvjeti u najsiromašnijim četvrtima, s problemima vezanim uz stanovanje i prijevoz, kao i smanjivanje socijalnih, zdravstvenih i obrazovnih službi, stvaraju dodatne teškoće. Tim materijalnim faktorima treba pridodati štetu koju obitelji nanose lažni modeli, koje šire masovni mediji utemeljeni na konzumerizmu i kultu vanjštine, koji utječu na najsiromašnije društvene slojeve i povećavaju raspad obiteljskih veza. Potrebno je liječiti obitelji, liječiti duboke osjećaje koji povezuju članove obitelji, kada bijeda stavlja obitelj na kušnju!

Crkva je majka i ne smije zaboraviti tu dramu svoje djece. I ona mora biti siromašna kako bi bila plodna i kadra odgovoriti na toliku bijedu. Siromašna Crkva je Crkva koja prakticira dragovoljnu jednostavnost u svom životu – u svojim ustanovama i u načinu življenja svojih članova – kako bi srušila svaki zid koji je dijeli od ljudi, napose siromašnih. Trebamo moliti i djelovati. Usrdno se molimo Gospodinu da nas prodrma kako bi naše kršćanske obitelji postale protagonisti te revolucije obiteljske blizine, koja nam je u ovom času tako nužna! Od te je obiteljske blizine Crkva sačinjena od samih početaka. I ne zaboravimo da je sud onih koji su u potrebi, malenih i siromašnih predznak Božjeg suda (Mt 25,31-46). Ne zaboravimo to i učinimo sve ono što je u našoj moći kako bismo pomogli obiteljima da idu naprijed u kušnji siromaštva i bijede koji pogađaju obiteljske osjećaje i veze. Želim još jednom pročitati biblijski tekst kojeg smo čuli na početku. Neka svaki od vas misli na obitelji koje su kušane bijedom i siromaštvom. Biblija kaže ovako: " Sine moj, ne uskraćuj milodara siromahu i ne daj da dugo iščekuju oči ubogoga. Ne žalosti dušu gladnu i ne draži čovjeka u oskudici njegovoj. Ne razdražuj srca ogorčena i ne pusti uboga da čeka na dan tvoj. Ne odbij molbe nevoljnika i ne odvrćaj lice svoje od siromaha. Ne odvrti pogleda svoga od potrebita i ne daj nikomu prilike da te kune" (Sir 4, 1-5a). Jer to će biti ono što će učiniti Gospodin – kaže se u Evanđelju – ako ne budemo toga činili.